

בס"ד

פְּרָשָׁה

הַפָּסוק

טַעַמֵי הַמִּנְהַג
תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנֹת
לְפָרְנֶסָה

מִבֵּית
"שַׁבַּת טַיִשׁ"

טַעֲמֵי הַמְּנַהֵג, לְקוּטִים וּסְגֻלוֹת

"כָּל הָאוֹמֵר פְּרֻשֵׁת הַמֶּן בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח הוּא שְׁלֵא יִתְמַעְטוּ מְזוֹנוֹתָיו, אָמַר רַב בּוּן וְאֲנִי עָרַב בְּדָבָר". נוסח זה מוזכר בדברי הראשונים בשם הירושלמי שהיה בידיהם בזמנם ולא הגיע אלינו. נוסח זה עם התיבות "וְאֲנִי עָרַב בְּדָבָר", מוזכר בתשב"ץ קטן ובסידור מהרש"ל, אך בפרישה מזכיר בשם הירושלמי בלי תיבות אלו.

רבנו בחיי כתב בפרשת בשלח, קבלה בידי החכמים, פֶּל הָאוֹמֵר פְּרֻשֵׁת הַמֶּן בְּכָל יוֹם, מִבְּטָח לוֹ שְׁלֵא יָבוֹא לְעוֹלָם לְיַדֵּי חֶסְרוֹן מְזוֹנוֹת, וְאִם נֶחְסַר - יִהְיֶה שְׂכָרוֹ כְּפוֹל לְעוֹלָם הַבָּא, וְכֵן כֵּתַב שֶׁבְרַאשׁ פְּרֻשֵׁת הַמֶּן נֹאמַר הַפְּסוּק: "זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה ה' לְקַטּוֹ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ עֹמֵר לַגְּלָגֶלֶת מִסֵּפֶר נַפְשֵׁיכֶם אִישׁ לְאֲשֶׁר בָּאֵהְלוּ תִקְחוּ" שֵׁשׁ בּו כֹּל הָאוֹתוּיּוֹת א"ב וְהוּא מְדַבֵּר מֵעֵינֵי הַפְּרִנְסָה, וְהָרִי סְגוּלָתוֹ כְּדַבְּרֵי חו"ל שֶׁכֵּל הָאוֹמֵר תְּהִילָה לְדוֹר מוֹבְטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶן הָעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהָרִי מְזַכְרִים כֵּאֵן אֶלְפָּא בֵּיתָא.

רבי חיים פלאגי כותב בספרו "רוח חיים" שמכיוון שבפרשת המן נאמר "וְנַחֲנוּ מָה" היא מידת הענווה של משה ואהרן, מזה ילמד האדם לנהוג במידה זו ויניצל מעניות. ובנו, רבי רחמים נסים יצחק פלאגי כותב בספרו "יפה ללב", שעל ידי שקורא פרשת המן בכל יום זוכר ועולה על לבו החסד שהיה עושה הקב"ה עם ישראל להזמין פרנסתם בלי עמל וטורח, ועל ידי זכירה זו הוא מתרבק באהבתו יתברך מלמעלה ומזמינים לו פרנסתו כדי שיזכור עניין הפרנסה שפרנס הקב"ה את ישראל במדבר, ונכנס אל הקודש פנימה לאהוב לקב"ה ולהתחזק בתורתו, בדין הוא שמהפרנסה תימשך לו פרנסה. ומצא לכך רמז נאה, בכך שיש בפרשת המן תפ"ו תיבות (עם הכולל, או תפ"ה כמניין הפת), כמניין פתו, לרמז שהקורא אותה בכל יום יהיה פתו מצויה ולא יחסר לחמו לעולם ועד.

העניין מובא גם בטור ובשולחן ערוך "יטוב לומר העקדה ופרשת המן", ובמשנה ברורה מוסיף שאפשר לומר פרשה זו בשבת. וכן כתב מרן ה"בית יוסף", שטוב לומר פרשת המן כדי שיאמין שכל מזונותיו באים לו בהשגחה. וב"משנה ברורה" מוסיף, כרתיב ולא העדיף המרבה והממעט לא החסיר, להורות שאין ריבוי ההשתדלות מוסיף מאומה. ומכאן שעיקר ההבטחה למאמין ובוטח והקריאה מעוררת האמונה.

סגולת פרשת המן לאומרה שניים מקרא ואחד תרגום, כמובא בספרים בשם "ספר הישר" לרבנו תם. ב"דרך ישרה" מביא בשם מקובלים, שהסגולה היא רק למי שאומרה כל יום שניים מקרא ואחד תרגום וב"סדר היום" כתב לאומרה בנחת ובטעמים, וכן מובא ב"פרי מגדים" לומר כן מי שהוא בקי בנגינות הטעמים. ב"משנה ברורה" כתב, שאין די באמירה אלא שיתבונן במה שאומר ויכיר נפלאות ה'.

הזמן המסוגל לומר פרשה זו הוא בכל יום, וב"יפה ללב" כתב שיש מעלה גם לאומרה פעם בשבוע והנכון ביום שישי שהוכפל בו המן. משמו של רבי מנחם מענדל מרימינוב נאמר, שיש סגולה לומר פרשה זו שניים מקרא ואחד תרגום ביום שלישי של פרשת בשלח, ויש מפקפקים כי לא מצאו זכר לכך משמו, אלא שבספר "ילקוט מנחם" מהדורת תשנ"א, מובא כן בשם הג"ר שלמה יהודה ויינברגר מפאיע ששמע מפי הרה"ק רבי שלום מסטרופקוב שהיה רגיל לומר זאת בשם רבי מענדל מרימינוב. בספר "אמונת אומן" מביא שיש סגולה לאומרה במוצאי שבת קודש פרשת בשלח.

קדם אִמִּירַת פְּרִשַׁת הַמֶּן, יֹאמֵר זֶה

לְשֵׁם יַחֲוֹד קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְנִיתָהּ, הַמְשַׁגִּיחַ וּמְסַפֵּק מְזוֹן לְכָל הַבְּרוּאִים הַנִּרְאִים וְאֵינָם רוֹאִים. רוֹצֵה ה' אֶת יִרְאֵיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ, אֵינָם רְעִבִים וְאֵינָם צָמֵאִים. מְזוֹנוֹת נִפְשֵׁי וְנִשְׁמֹתַי לְפָנָיו גְּלוּיִים וַיְדוּעִים, לֹא נִסְתָּר וְלֹא נִטְמָן, וְרֹאֶיהָ מֵאוֹכְלֵי הַמֶּן, שֶׁהַתּוֹרָה הִיְתָה לָהֶם רֵאוּיָה וּמְזֻמָּן. (בְּנֵן צִיּוֹן)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּזַמֵּין פְּרִנְסָה לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפְרִנְסָתִי וּפְרִנְסַת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי בְּכֻלָּם בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר בְּכַבּוּד וְלֹא בְּבִזּוּי בְּהִתַּר וְלֹא בְּאֶסּוּר כְּדִי שֶׁנּוֹכַל לַעֲבֹד עֲבוּדְתְּךָ וְלִלְמַד תּוֹרָתְךָ כְּמוֹ שֶׁזָּנַת לְאֲבוֹתֵינוּ מִן בְּמִדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעַרְבָה כְּפִתּוּב בְּתוֹרָתְךָ:

פְּרִשַׁת הַמֶּן

ד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה הֲנִנִּי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וַיֵּצֵא הָעַם וַלְקָטוּ דְבַר-יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנִסְנוּ הַיֵּלֶךְ בְּתוֹרַתִי אִם-לֹא: וַאֲמַר יי לְמֹשֶׁה הֲאֵנָּה מַחִית לְכוֹן לְחֶמָּא מִן שָׁמַיָא וַיִּפְקֹן עִמָּא וַיִּלְקָטוּן פְּתָגָם יוֹם בְּיוֹמָה בְּדִיל דְאֲנִסִּינוּן הִיְהִיכוּן בְּאוֹרֵיתִי אִם לֹא:

ה וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וְהִכִּינוּ אֶת אֲשֶׁר-יְבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֵה עַל אֲשֶׁר-יִלְקָטוּ יוֹם | יוֹם: וַיְהִי בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה וַיִּתְקַנּוּן יֵת דְּזִייתוֹן וַיְהִי עַל חַד תְּרִין עַל דְּיִלְקָטוּן יוֹם יוֹם:

ו וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל-כָּל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עֲרֹב וַיִּדְעֹתֶם כִּי יְהוָה הוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם: וַאֲמַר מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרַמְשָׁא וְתַדְעוּן אֲרִי יי אֲפִיק יִתְכוּן מֵאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם:

ז וּבִקֵּר וּרְאִיתֶם אֶת-כְּבוֹד יְהוָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת-תְּלַנְתִּיכֶם עַל-יְהוָה וְנַחְנוּ מָה כִּי תִלְיְנוּ עֲלֵינוּ: וּבְצַפְרָא וְתַחֲזוֹן יֵת יִקְרָא דְּיִי בְּדִשְׁמִיעוֹן קְדַמּוּהִי תַרְעַמְתְּכוּן עַל יי וְנַחְנָא מָא אֲרִי מִתְרַעַמְתוֹן עַלְנָא:

ח וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּתַת יְהוָה לָכֶם בְּעָרֵב בָּשָׂר לֶאֱכֹל וְלַחֵם
בַּבֶּקֶר לְשִׁבְעַת יָמֵי בְשִׁמְעַתְּ יְהוָה אֶת־תְּלַנְתִּיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
מְלִינִם עָלָיו וְנַחֲנוּ מָה לֹא־עָלִינוּ תְּלַנְתִּיכֶם כִּי עַל־יְהוָה:
וַאֲמַר מֹשֶׁה בְּדִיתִין יי לְכוּן בְּרַמְשָׂא בְּסָרָא לְמִיכַל וְלַחְמָא בְּצַפְרָא לְמַסְבַּע
בְּדַשְׁמִיעוֹן קָדָם יי תְּרַעַמְתְּכוֹן דְּאַתּוֹן מִתְרַעַמִין עֲלוּהִי וְנַחְנָא מָא לָא עֲלָנָא
תְּרַעַמְתְּכוֹן אֱלֹהִין עַל מִימְרָא דִּיִּי:

ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן אֱמֹר אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
קָרְבוּ לִפְנֵי יְהוָה כִּי שָׁמַע אֶת תְּלַנְתִּיכֶם: וַאֲמַר מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
אֵימַר לְכֹל כְּנַשְׁתָּא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל קְרוּבוּ קָדָם יי אֲרִי שְׁמִיעוֹן קְדַמְזוּהִי
תְּרַעַמְתְּכוֹן:

י וַיְהִי כַּדְבַר אַהֲרֹן אֶל־כָּל־עַדְת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיִּפְּנוּ
אֶל־הַמִּדְבָּר וְהִנֵּה כְבוֹד יְהוָה נֹרְאָה בָּעֵנָן: וְהוּא כַּד מְלִיל אַהֲרֹן
עִם כָּל כְּנַשְׁתָּא דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאַתְפְּנִיאוּ לְמִדְבָּרָא וְהָא יְקָרָא דִּיִּי אֲתַגְלִי
בְּעַנְנָא:

יא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: וּמְלִיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימַר:

יב שְׁמַעְתִּי אֶת־תְּלוּנַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דְּבַר אֱלֹהִים לֵאמֹר בֵּין
הָעַרְבִים תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֶּקֶר תִּשְׁבְּעוּ־לַחֵם וַיִּדְעֹתֶם כִּי
אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: שְׁמִיעַ קְדַמִּי יְת תְּרַעַמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְלִיל עַמְהוֹן
לְמִימַר בֵּין שְׁמַשְׂיָא תִיכְלוֹן בְּסָרָא וּבְצַפְרָא תִסְבְּעוֹן לַחְמָא וְתִדְעוֹן אֲרִי אֲנָא יי
אֱלֹהֵכוֹן:

יג וַיְהִי בְּעָרֵב וַתַּעַל הַשָּׁלוּ וַתִּכַּס אֶת־הַמַּחֲנֶה וּבַבֶּקֶר
הִיְתָה שֹׁכֶבֶת הַטֹּל סָבִיב לְמַחֲנֶה: וְהוּא בְּרַמְשָׂא וּסְלִיקַת שְׁלִי
וַחֲפַת יְת מִשְׁרִיתָא וּבְצַפְרָא הֹוֹת נַחַתַת טְלָא סְחוּר סְחוּר לְמִשְׁרִיתָא:

יד וַתַּעַל שֹׁכֶבֶת הַטֹּל וְהִנֵּה עַל־פְּנֵי הַמִּדְבָּר דֶּק מַחְסָפְסִ
דֶּק כַּפְפֹּר עַל־הָאָרֶץ: וּסְלִיקַת נַחַתַת טְלָא וְהָא עַל אֲפִי מִדְבָּרָא
דְּעֹדֶק מְקַלְפִּי דְּעֹדֶק דְּגִיר כְּגַלִּידָא עַל אֲרַעָא:

טו וַיִּרְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו מִן הוּא כִּי
לֹא יָדְעוּ מַה־הוּא וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר
נָתַן יְהוָה לָכֶם לֶאֱכֹלָהּ: וַחֲזוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲמָרוּ גִבֹר לְאַחֻזֵּי מִנָּה
הוּא אָרִי לֹא יָדְעִין מָה הוּא וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן הוּא לַחֲמָא דִּיהִב יִי לְכוּן לְמִיכַל:
טז זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לְקַטֹּוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אֲכָלוּ
עֶמֶר לַגִּלְגָּלֹת מִסֵּפֶר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לְאֲשֶׁר בָּאֵהְלוּ
תִקְחוּ: דִּין פִּתְגָמָא דְּפִקִּיד יִי לְקוּטוּ מִנָּה גִבֹר לְפָם מִיכְלִיָּה עֶמְרָא
לַגִּלְגָּלֹתָא מִנִּין נַפְשֹׁתְכוֹן גִּבֹר לְדַבְּמִשְׁכְּנִיָּה תִסְבוּן:

יז וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמֶּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט: וַעֲבָדוּ
כִּין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ דְּאֶסְגִּי וְדֹאזְעֵר:

יח וַיִּמְדוּ בְּעֶמֶר וְלֹא הֶעֱדִיף הַמֶּרְבֶּה וְהַמִּמְעִיט לֹא
הֶחְסִיר אִישׁ לְפִי־אֲכָלוּ לְקַטֹּוּ: וְכָלוּ בְּעֶמְרָא וְלֹא אוֹתֵר דְּאֶסְגִּי
וְדֹאזְעֵר לָא חֶסֶר גִּבֹר לְפָם מִיכְלִיָּה לְקַטֹּוּ:

יט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם אִישׁ אֶל־יֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד־בִּקֹּר:
וַאֲמַר מֹשֶׁה לְהוֹן אָנֹשׁ לֹא יִשְׂאֵר מִנָּה עַד צִפְרָא:

כ וְלֹא־שָׁמְעוּ אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּתֵרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד־בִּקֹּר
וַיִּרְם תּוֹלְעִים וַיִּבְאֵשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה: וְלֹא קִבְּלוּ מִן
מֹשֶׁה וַאֲשָׁרוּ גִבְרִיא מִנָּה עַד צִפְרָא וְרַחֲשׁ רַחֲשָׂא וְסָרִי וְרַגִּיז עֲלִיהוֹן מֹשֶׁה:

כא וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר אִישׁ כִּפִּי אֲכָלוּ וְחַם
הַשֶּׁמֶשׁ וְנַמְסִ: וַיִּלְקְטוּ יִתָּה בַצֶּפֶר בַצֶּפֶר גִּבֹר כִּפָּם מִיכְלָהּ וּמָא דִּמְשַׁתָּאֵר
מִנָּה עַל אִפִּי חֻקְלָא כֹּד חֻמָּא עֲלוּהִי שְׁמִשָּׂא פֶשֶׁר:

כב וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לְקַטֹּוּ לֶחֶם מִשְׁנֵה שְׁנֵי הָעֶמֶר
לְאַחַד וַיִּבְאוּ כָּל־נְשֵׂאֵי הָעֵדָה וַיִּגִּדּוּ לְמֹשֶׁה: וְהוּא בַּיּוֹמָא
שְׁתִּיתָאָה לְקַטֹּוּ לַחֲמָא עַל חַד תְּרִין תְּרִין עֶמְרִין לְחַד וְאֹתוֹ כָּל רַבְרַבִּי כְּנִשְׁתָּא
וְחֻזְיָאוּ לְמֹשֶׁה:

כג וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שִׁבְתוֹן
שִׁבְת־קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֶת אֲשֶׁר־תֹּאפּוּ אִפּוּ וְאֶת
אֲשֶׁר־תִּבְשְׁלוּ בִשְׁלוּ וְאֶת כָּל־הָעֵדֻף הֵנִיחוּ לָכֶם

לְמִשְׁמֶרֶת עַד־הַבֶּקֶר: וַאֲמַר לְהוֹן הוּא דְמַלִּיל יְיָ שָׁבָא שִׁבְתָּא קֹדֶשׁא
קָדָם יְיָ מָחָר יֵת דְאַתוֹן עֲתִידִין לְמִיפָא אִיפּוּ וְיֵת דְאַתוֹן עֲתִידִין לְבִשְׁלָא
בִשְׁלוּ וְיֵת כָּל מוֹתָרָא אֲצַנְעוּ לְכוּן לְמַטְרָא עַד צַפְרָא:

כד וַיִּנְיְחוּ אֹתוֹ עַד־הַבֶּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ
וְרָמָה לֹא־הִיְתָה בּוֹ: וְאֲצַנְעוּ יָתָה עַד צַפְרָא כְּמָא דְפִקִּיד מֹשֶׁה וְלֹא
סָרִי וְרַחֲשָׂא לָא הָוֵת בֵּה:

כה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֲכַלְהוּ הַיּוֹם כִּי־שִׁבְתָּ הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם
לֹא תִמְצָאֵהוּ בַשָּׂדֶה: וַאֲמַר מֹשֶׁה אֲכַלְוּהִי יוֹמָא דִּין אָרִי שִׁבְתָּא יוֹמָא
דִּין קָדָם יְיָ יוֹמָא דִּין לָא תִשְׁפַּחוּנְהָ בְּחַקְלָא:

כו שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקַטְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שִׁבְתָּ לֹא
יִהְיֶה־בּוֹ: שִׁבְתָּא יוֹמִין תִּלְקַטְוּנְהָ וּבַיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה שִׁבְתָּא לָא יְהִי בֵּה:

כז וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יֵצְאוּ מִן־הָעֵם לִלְקַט וְלֹא מִצָּאוּ:
וְהָיָה בַיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה נִפְקוּ מִן עֵמָא לְמַלְקֻט וְלֹא אֲשַׁפְּחוּ:

כח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנְהָ מֵאַנְתֶּם לְשֹׁמֵר
מִצְוֹתַי וְתוֹרַתִּי: וַאֲמַר יְיָ לְמֹשֶׁה עַד אֲמַתִּי אֲתוֹן מְסַרְבִּין לְמַטֵּר פְּקוּדֵי
וְאוּרִיתִי:

כט רְאוּ כִּי־יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשְּׁבִיבָה עַל־פְּנֵי הוּא נָתַן לָכֶם
בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי לֶחֶם יוֹמִים שְׁבוּ | אִישׁ תַּחְתּוֹ אֶל־יֵצֵא
אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: חֲזוּ אָרִי יְיָ יִהְיֶה לְכוּן שִׁבְתָּא עַל בֵּין
הוּא יְהִיב לְכוּן בַּיּוֹמָא שְׁתִּיתָאָה לְחִים תְּרִין יוֹמִין תִּיבּוּ אָנְשׁ תַּחֲוֹתוּהִי לָא
יִפּוֹק אָנְשׁ מֵאַתְרָהּ בַּיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה:

ל וישבתו העם ביום השבעי: וישבתו עמא ביומא שביעאה:
לא ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן
וטעמו בצפיתת בדבש: וקרו בית ישראל ית שמה מנא והוא כבר
זרע גדא חזיר וטעמיה באסקריטון בדבש:

לב ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר
ממנו למשמרת לדרתיכם למען ו יראו את הלחם אשר
האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים:
ואמר משה דין פתגמא דפקיד יי מלי עמרא מנה למטרא לדריכון בדיל
דיחזון ית לחמא דאוכילית יתכון במדברא באפקותי יתכון מארעא דמצרים:
לג ויאמר משה אל-אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה
מלא-העמר מן והנח אתו לפני יהוה למשמרת
לדרתיכם: ואמר משה לאהרן סב צלוחית חרא והב תמן מלי עמרא מנא
ואצנע יתה קדם יי למטרא לדריכון:

לד באשר צוה יהוה אל-משה ויניחהו אהרן לפני העדת
למשמרת: כמא דפקיד יי למשה ואצנעה אהרן קדם סהרותא למטרא:
לה ובני ישראל אכלו את-המן ארבעים שנה עד-באם
אל-ארץ נושבת את-המן אכלו עד-באם אל-קצה ארץ
כנען: ובני ישראל אכלו ית מנא ארבעין שנין עד דעאלו לארע יתיבתא
ית מנא אכלו עד דאתו לספי ארעא דכנען:

לו והעמר עשרית האיפה הוא: ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין
הוא:

אַחַר אֲמִירַת פְּרִשַׁת הַמֶּן, יֹאמַר זֶה

אֲתֵה-הוּא יי לְבַדָּךְ אֶתְּה עֲשִׂית אֶת-הַשָּׁמַיִם שָׁמַי הַשָּׁמַיִם וְכָל-צָבָאָם הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיָּמִים וְכָל-אֲשֶׁר בָּהֶם וְאֶתְּה מַחִיָּה אֶת-בָּלָם. וְאֶתְּה הוּא שְׁעֵשִׂית נְסִים וְנִפְלְאוֹת גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ. גַּם בַּמְדָּבָר הַמְטַרְתָּ לָהֶם לֶחֶם מִן-הַשָּׁמַיִם וּמִצּוֹר הַחֲלָמִישׁ הוֹצַאתָ לָהֶם מַיִם, וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צָרְכֵיהֶם, שְׁמַלְתָּם לֹא בִלְתָּה מֵעֲלֵיהֶם. בֶּן בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים וּבְחֶסֶדְךָ הָעֲצוּמִים תְּזוּנֵנוּ וּתְפַרְנְסֵנוּ וּתְכַלְכְּלֵנוּ, וְתִסְפִּיק כָּל צָרְכֵינוּ וְצָרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרַבִּים, בְּמַלְוֵי וּבְרוּחַ, בְּלִי טָרַח וְעֵמֶל גְּדוֹל, מִתַּחַת יָדְךָ הַרְחֵבָה וְלֹא מִתַּחַת יָדֵי בִשׁוּר וָדָם: (הַגְּהוֹת יֵשׁ נוֹחֲלִין)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי, שְׁתַּכִּין לִי וְלֵאנְשֵׁי בֵּיתִי כָּל מַחְסוֹרֵנוּ וְתִזְמֵן לָנוּ כָּל צָרְכֵינוּ, לְכָל יוֹם וְיוֹם מַחֲיֵינוּ דִּי מַחְסוֹרֵנוּ, וְלְכָל שְׁעָה וְשְׁעָה מִשְׁעוֹתֵינוּ דִּי סְפוּקָנוּ, וְלְכָל עֶצֶם מַעֲצָמֵינוּ דִּי מַחֲיֵנוּ, בְּיָדְךָ הַטּוֹבָה וְהַרְחֵבָה, וְלֹא כַּמְעוּט מִפְּעֻלֵינוּ וְקֶצֶר חֶסֶדְנוּ וּמִזְעָר גְּמוּלוֹתֵינוּ. וְיִהְיוּ מְזוֹנוֹתַי וּמְזוֹנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְזַרְעִי וְזַרְע זַרְעִי, מְסוּרִים בְּיָדְךָ וְלֹא בְּיַד בִּשׁוּר וָדָם: (סְדוּר חֲמֻדַּת יִשְׂרָאֵל)

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁיִהְיוּ מְזוֹנוֹתַי וּפְרִנָּסְתִּי, וּמְזוֹנוֹת וּפְרִנָּסַת בְּנֵי בֵּיתִי, עִם מְזוֹנוֹת וּפְרִנָּסַת כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל, מְכַתְּרִים וּמְאֲמָתִים וּמְצַדִּיקִים בְּיָדְךָ. וְאֵל תִּצְרִיכֵנִי לִיְדֵי מִתְּנַת בִּשׁוּר וָדָם וְלֹא לִיְדֵי הַלְּוָאָתָם, כִּי אִם לִיְדֵי הַמְּלָאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוּשָׁה וְהַרְחֵבָה. וְתֵהָא מְלֹאכְתִּי וְכָל עֶסְקִי לְבָרְכָה וְלֹא לְעַנְיּוֹת, לְחַיִּים וְלֹא לְמוֹת. וְתִזְכְּנִי שְׁלֹא יִתְחַלַּל שֵׁם שָׁמַיִם עַל יְדֵי. וְאֶהְיֶה מִן הַמּוֹעִילִים וּמִשְׁפִּיעִים טוֹב לְכָל אָדָם תָּמִיד. וְתִמְלֹא יְדֵי מִבְּרֻכּוֹתֶיךָ וְשׁוֹבְעֵנוּ מִטּוֹבְךָ, כְּמוֹ שְׁעֵשִׂית לְיוֹצְאֵי מִצְרַיִם, כִּי אֲתֵה יי בְּרַכָּתְךָ וּמְבָרַךְ לְעוֹלָם. עֵינַי-כָּל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאֶתְּה נוֹתֵן-לָהֶם אֶת-אֲכָלָם בְּעֵתוֹ. פּוֹתַח אֶת-יָדְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצוֹן. הַשְּׁלֵחַ עַל-יְיָ יְהִבֶךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא-יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לְצַדִּיק. וְאֲתָן, נְשָׁמוֹת הַקְּדוּשׁוֹת וְהַטְּהוֹרוֹת, הַעֲתִירוּ אֵל יי בְּעַדֵי וּבְגִלְלֵי, יָרִים קִרְבִּי וַיְגַבִּיהַ מְזִלִּי, לְמַעַן אוֹכַל לְעֵבְרוּ בְּלֶבֶב שָׁלֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם, אָמֵן. (שְׁעָרֵי דְמַעַה)

אָנָּה הָאֵל הַמְּכִין פְּרִנָּסָה לְכָל בְּרִיָּה, וּמְזַמֵּן מִלְּבוּשׁ לְכָל נַבְרָא, וְשׁוֹלַח לָהֶם מַחִיָּה, שְׁתַּתֵּן לִי מַחֲיָתִי בְּשָׁפִי, שְׁתַּכְלִכְלֵנִי וְתַפְרִנְסֵנִי לִי וְלְכָל אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְלְכָל יִשְׂרָאֵל פְּרִנָּסָה טוֹבָה שֶׁל כְּבוֹד, בְּנַחַת וְלֹא בְּצַעַר, בְּהִתֵּר וְלֹא בְּאִסוּר, בְּכְבוֹד וְלֹא בְּבִזּוּי, פְּרִנָּסָה שְׁלֵא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם בּוֹשָׁה וּכְלָמָה, פְּרִנָּסָה שְׁלֵא תִצְרִיכֵנִי בָּהּ לִיְדֵי מִתְּנַת בִּשׁוּר וָדָם, כִּי אִם מִיְדֵי הַמְּלָאָה וְהַרְחֵבָה, פְּרִנָּסָה שְׁאוּכַל לְעַסֵּק בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהוֹרָה וְהַתְּמִימָה, וְטָרַף נָקִי וּמְזַמֵּן וּמְזוֹנוֹתַי וּמְזוֹנוֹת אֲנָשֵׁי בֵּיתִי וְכָל צָרְכֵינוּ קִדְּם שְׁנִצְטָרְךָ לָהֶם, כִּדִּי שְׁיִהְיֶה לְבִי פְּנוּי בְּלִי טָרְדָה, לְעַסֵּק בְּדַבְּרֵי תוֹרָה לְקִדְּם הַמְּצוּה, וְלִישֵׁב בְּשָׁלוֹם עַל שְׁלַחְנִי בְּכְבוֹד עִם כָּל בְּנֵי בֵּיתִי, וְשְׁלֵא אֲצַפֶּה לְשַׁלְּחֹן שֶׁל אַחֲרִים וְשְׁלֵא אֲצַטְרֶךְ לְהַשְׁתַּעֲבֹד לְשׁוּם אָדָם, וְשְׁלֵא יִהְיֶה עָלֵי שׁוּם עַל בִּשׁוּר וָדָם כִּי אִם עַל מְלֻכוֹתְךָ לְעֵבְדְךָ בְּלֶבֶב שָׁלֵם, וּבְבִגְדֵי כְבוֹד יִהְיוּ לְבוּשֵׁנוּ בִּיקָר וְלֹא בְּבִשְׁת פְּנִים, וְתִצְלִינוּ מִן עַנְיּוֹת וּמִדְּלוֹת וּשְׁפָלוֹת, וְאַזְכָּה לְהַכְנִים אוֹרְחִים וְלַגְּמַל חֶסֶד לְכָל אָדָם, וְהַזְמֵן לִי לְעֵשׂוֹת צָרְכָה לְרֵאוּיִן לָהּ וְלֹא אֲבַשָּׁל בְּבִנֵי אָדָם שְׁאִינָן הַגּוֹנִין, אָמֵן. (סְדוּר בְּאֵר חַיִּים)